

[Christophersen]

muner styres jo af de borgerlige partier, og så kan I jo bare selv gå hjem og spare. Det afslører jo klart, at hr. Arne Melchior overhovedet ikke er klar over, hvad der er problemstillingen, når vi taler om kommunale besparelser, for man kan ikke bare gå hjem og spare i de enkelte kommuner. Forudsætningen for at gennemføre de nødvendige kommunale besparelser er, at der sker en ændring i dansk lovgivning på massevis af punkter, og det forudsætter et politisk flertal i denne sal. Derfor er hr. Arne Melchiors opfordring uden reelt indhold. Men det bedrøver mig, at hr. Arne Melchior slet ikke er klar over, hvad det er, han taler om i forbindelse med kommunale besparelser, og det kan han ikke være, når han kan sige den slags ting.

Det var jo baggrunden for, at vi sagde, at der var behov for på en lang, lang række områder at ændre de regler, love og bekendtgørelser, der lægger rammerne for den kommunale udgiftspolitik. Og hvis hr. Arne Melchior på denne foranledning får en stærkere interesse for emnet, vil jeg henvise til det forslag til folketingsbeslutning, nr. B 84, som venstre har fremsat i februar måned; deri er dette problem nemlig ganske nøje beskrevet.

Jeg bliver også nødt til at sige til hr. Arne Melchior, at man kommer slet ikke i denne sal til at stemme om besparelser på 8 mia kr. For det første er de 3,2 mia kr. kommunale besparelser. Hvis de skal gennemføres, kan man komme til at stemme om en lang række andre love. Men for det andet er en stor del af de statslige besparelser, som man nu bryster sig af, besparelser, som for en stor dels vedkommende allerede står på finansloven. De blev vedtaget i december måned. Vi kunne være uenige om nogle af dem, men det ændrer ikke ved, at 2,5 mia kr. af de statslige besparelser er gammelt gods. At den socialdemokratiske regering er for sent ude med leverancerne på visse områder, er en anden sag, men en stor del af de besparelser er allerede vedtaget, og derfor er det meget lidt, der bliver tilbage af reelle statslige besparelser – dette skulle også være med adresse til hr. Niels Helveg Petersen.

Jeg ville så godt sige et par ting til statsministeren – jeg ser, at jeg har lidt begrænset tid – og det må også dreje sig om besparelserne. Jeg har godt lagt mærke til, at statsministeren i dagspressen i den sidste uges tid

har udtalt, at venstre og det konservative folkeparti skruede deres besparelser op. Jeg vil ikke bruge for stærke ord, men jeg er ved at være træt af at høre den argumentation, for den er fuldkommen urimelig. Den må skyldes, at statsministeren enten ikke har læst vores forslag eller ikke har fulgt opmærksomt med under forhandlingerne. Det, der var situationen, var, at både vi og det konservative folkeparti stillede en række besparelsesforslag. For vores vedkommende fremgår de klart af et forslag til folketingsbeslutning. Vores forudsætning var naturligvis, at disse besparelser skulle lægges oven på de kommunale besparelser, der blev aftalt sidste år. Endvidere havde vi jo stemt for en række besparelser i finansloven. Da regeringen nu indregner sidste års aftalte statslige og kommunale besparelser og derved når frem til beløbet 8 mia kr., er det vel rimeligt, at den del af dem, vi kan acceptere, lægges oven på de 10 mia kr., vi foreslog. Det er på den baggrund, vi når frem til det tal, og det har vi udtrykkelig redegjort for under de forhandlinger, der er ført. Derfor synes jeg, det en urimelig argumentation. Man kan mene, at 8 mia kr. er nok, man kan mene, at det skal være det dobbelte, det er i og for sig i orden, og jeg vil ikke bebrejde, at statsministeren mener, at 8 mia kr. er nok, men jeg synes, det er fuldkommen urimeligt at påstå, at vi andre under forhandlingerne skruede kravene op.

Så vil jeg om begrebet besparelser som nedskæringer sige, at det er slet ikke det, vi taler om. Det, vi taler om, er fortsat at begrænse væksten i de offentlige udgifter for langt de fleste tings vedkommende.

I øvrigt forstår jeg godt, at statsministeren mener, at debatten er noget mat. Det hænger sammen med, at vi har haft alt for mange af den slags debatter. Det er udtryk for, at apatien måske også er ved at brede sig til denne sal, og for en almindelig fornemmelse af, at nu drøfter vi tingene én gang til med samme spinkle resultat som tidligere. Statsministeren sagde lige præcis det, jeg forudså han ville sige: det var nok ikke realistisk at komme længere. Ja, det er måske netop den betragtning, der er årsagen til, at apatien breder sig.

Poul Schlüter (KF):